

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové ve věci

žalobce: **K. G.,**
zastoupený JUDr. Jiřím Burešem, advokátem
se sídlem Prvního pluku 621/8, 186 00 Praha 8

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 6. 2015 č. j. MV-138682-3/SO/sen-2013

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 28. 9. 2013, č. j. OAM-1426-9/DP-2013, kterým bylo dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

jen „správní řád“) zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že žalobci bylo na území České republiky uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě s platností od 2. 2. 2011 do 1. 2. 2013. Žalobce podal dne 10. 1. 2013 u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě. K předmětné žádosti však nedoložil veškeré zákonem požadované náležitosti, a proto ho správní orgán I. stupně téhož dne výzvou č. j. OAM-1426-3/DP-2013 vyzval k odstranění vad žádosti. Konkrétně žalobce vyzval, aby ve lhůtě 30 dnů doložil doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území, potvrzení finančního úřadu o neexistenci daňových nedoplatků žalobce a společnosti X. spol. s r.o., potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o neexistenci splatných nedoplatků žalobce a společnosti X. spol. s r.o., doklad o cestovním zdravotním pojištění a též doklad o zaplacení pojistného na cestovním zdravotním pojištění Správní orgán I. stupně současně usnesením č. j. OAM-1426-4/DP-2013 ze dne 10. 1. 2013 řízení přerušil. Ke dni uplynutí stanovené lhůty, tedy k 11. 2. 2013, žalobce správnímu orgánu předložil toliko smlouvu o nájmu nemovitosti ze dne 9. 12. 2009 a kopii průkazu Všeobecné zdravotní pojišťovny.
3. Dne 8. 2. 2013 žalobce požádal správní orgán I. stupně o prodloužení stanovené lhůty o 15 dnů. Dne 24. 7. 2013 vydal správní orgán I. stupně vyrozumění o neprodloužení lhůty č. j. OAM-1426-6/DP-2013 s odůvodněním, že žalobce ani ke dni vyhotovení tohoto vyrozumění nedoložil všechny náležitosti předmětné žádosti. Dne 26. 9. 2013 pak zaslal žalobci vyrozumění č. j. OAM-1426-8/DP-2013 o pokračování v řízení a následně vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým řízení pro neodstranění podstatných vad žádosti v určené lhůtě zastavil. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal, že veškeré požadované doklady byly správnímu orgánu I. stupně doloženy prostřednictvím poštovní přepravy, ten je však ztratil. Dále namítal, že správním orgánem I. stupně byla porušena lhůta dle § 65 odst. 1 a 2 a § 64 odst. 2 a 3 správního řádu, jelikož měl ve správním řízení po doručení podkladů pokračovat, což neučinil. Správní orgán pochybil i tím, že žalobci neoznámil, že předmětná žádost stále trpí vadami; žalobce byl naopak správním orgánem I. stupně ujišťován, že vše je v pořádku. Žalobce dále namítl, že správní orgán I. stupně nepostupoval v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů (především ve smyslu § 2 odst. 4 a § 4 správního řádu), a že porušil § 36 odst. 2 a 3 správního řádu, když žalobce v dostatečném předstihu před vydáním rozhodnutí ve věci nevyrozuměl o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Pokud by tak učinil, žalobce by chybějící doklady doplnil.
4. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí citovala relevantní právní úpravu (§ 2 odst. 4, § 4 odst. 2, § 36 odst. 2, § 45 odst. 2 a § 65 odst. 1 správního řádu) a konstatovala, že správní orgán I. stupně od žalobce výzvou č. j. OAM-1426-3/DP-2013 vyžádal chybějící podklady žádosti. Žalobce mu však dne 11. 2. 2013 doručil pouze smlouvu o nájmu nemovitosti ze dne 9. 12. 2013 a kopii průkazu Všeobecné zdravotní pojišťovny. Ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí tak žalobce nedoložil potvrzení finančního úřadu o neexistenci daňových nedoplatků jeho a společnosti X. spol. s r.o., a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o neexistenci splatných nedoplatků žalobce a společnosti X. spol. s r.o. Námitku, že správní orgán I. stupně dokumenty ztratil, označila žalovaná

za nepodloženou a uvedla, že není chybou správního orgánu I. stupně, že požadované dokumenty nebyly řádně doručeny, tato skutečnost jde k tíži žalobce.

5. K námitce porušení lhůty pro vydání rozhodnutí a rozporu řízení s § 65 odst. 1 a 2 správního řádu žalovaná uvedla, že správní orgán I. stupně řízení usnesením ze dne 10. 1. 2013 č. j. OAM-1426-4/DP-2013 přerušil na 30 dnů dle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu a dále postupoval v souladu se zákonem. Nemohl postupovat dle § 65 odst. 2 věta první správního řádu, protože nedošlo k odpadnutí překážky, a stejně tak neměl povinnost podle tohoto ustanovení postupovat, jakmile uplynula lhůta, protože tato povinnost je stanovena pouze v souvislosti s přerušением řízení dle § 65 odst. 2 a 3 správního řádu.
6. K namítanému porušení povinnosti správního orgánu I. stupně oznámit žalobci, že předmětná žádost stále trpí vadami, žalovaná uvedla, že správní orgán I. stupně žalobce v souladu s § 45 odst. 2 ve spojení s § 6 správního řádu řádně vyzval k odstranění nedostatků předmětné žádosti výzvou č. j. OAM-1426-3/DP-2013. Správní řád ani zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) neukládá správnímu orgánu I. stupně povinnost opětovně vyzvat účastníka řízení k doložení dokladů, k jejichž dodání byl již jednou řádně vyzván. Ze spisového materiálu nevyplývá ani skutečnost, že se žalobce na postup řízení dotazoval.
7. Ohledně námítky, že správní orgán I. stupně nepostupoval v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, žalovaná uvedla, že veškeré základní zásady obsažené v hlavě druhé správního řádu byly naplněny. Správní orgán I. stupně poskytl žalobci přiměřené poučení o jeho právech a povinnostech a rozhodl v souladu s veřejným zájmem tak, aby rozhodnutí odpovídalo okolnostem případu a nevznikaly nedůvodné rozdíly. Z ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu dle žalované neplyne povinnost vyrozumět účastníka řízení před vydáním procesního rozhodnutí o tom, že se správní orgán chystá rozhodnout, ani povinnost vyzvat účastníka řízení k nahlédnutí do spisu. Rozhodnutím ve věci dle § 36 odst. 3 správního řádu se rozumí rozhodnutí dle § 67 odst. 1 správního řádu a nikoliv procesní rozhodnutí dle § 66 odst. 1 tohoto zákona. Správní orgán I. stupně zastavil řízení o předmětné žádosti dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, jelikož žalobce v určené lhůtě neodstranil podstatné vady, které bránily pokračování v řízení. Závěrem žalovaná uvedla, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem a že veškeré požadované podklady nebyly žalobcem předloženy ani v rámci odvolacího řízení.
8. Žalobou ze dne 22. 7. 2015 podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Vzhledem k tomu, že žaloba neobsahovala žádný žalobní bod, soud žalobce v souladu se závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v rozsudku ze dne 16. 3. 2016 č. j. 1 Azs 203/2015 – 41 vyzval usnesením ze dne 18. 4. 2016 č. j. 9 A 163/2015 – 44 k odstranění vady žaloby spočívající v absenci projednatelných žalobních bodů.
9. V doplnění žaloby ze dne 4. 5. 2016 žalobce nejprve obecně namítl, že žalovaná svým postupem porušila § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4, § 52 a § 68 odst. 3 správního řádu, a dále uvedl, že správní orgány nerespektovaly správní řád a jak napadené, tak prvostupňové rozhodnutí trpí nezhojitelnými vadami. Připustil, že ke své žádosti nedoložil potřebné

náležitosti a byl následně správním orgánem I. stupně vyzván k jejímu doplnění ve stanovené lhůtě. Protože si byl vědom skutečnosti, že během stanovené lhůty nebude schopen všechny dokumenty doložit, požádal správní orgán o prodloužení určené lhůty, jeho žádosti však nebylo vyhověno. Správní orgán I. stupně mu tím fakticky zabránil odstranit nedostatky předmětné žádosti, ač si toho musel být vědom. Postupoval zcela nepřiměřeně, protože si musel být při aplikaci takového postupu vědom toho, že tím fakticky ukončuje pobyt žalobce na území České republiky. Z pobytové historie žalobce je zřejmé, že se nikdy nedopustil jakéhokoli prohřešku proti právnímu řádu České republiky, společně se svou manželkou, jednatelkou společnosti, žil na území ČR vždy řádným životem. Správní orgán I. stupně měl zhodnotit, zda je ve veřejném zájmu, aby svým rozhodnutím naprosto znemožnil další doplnění předmětné žádosti, a tím také další pobyt žalobce na území České republiky. Své rozhodnutí o neprodloužení lhůty správní orgán I. stupně také nijak neodůvodnil.

10. Žalobce dále namítl, že žalovaná vypořádala jeho odvolací námitku, že byl ze strany správního orgánu I. stupně ujišťován o tom, že předmětná žádost obsahuje vše podstatné, značně alibisticky, když v rozhodnutí uvedla, že spisový materiál žádný takový dokument neobsahuje. Faktická komunikace cizinců se správními orgány však probíhá na pracovišti správního orgánu I. stupně, kam cizinci pravidelně docházejí. Žalobce byl pracovníky správního orgánu I. stupně několikrát ujištěn, že předmětná žádost je v pořádku, nicméně nemá o tom žádný důkaz.
11. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě odkázala na napadené rozhodnutí a uvedla, že v dané věci rozhodla v souladu s právními předpisy, napadené rozhodnutí bylo řádně odůvodněno a žalobce nebyl nijak zkrácen na svých právech.
12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.). V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 45 odst. 2 správního řádu nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).

Podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2.

Podle § 65 odst. 2 správního řádu správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 2 nebo 3. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 nebo 3, může v řízení správní orgán pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o jeho přerušování. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky a provede o tom záznam do spisu.

Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.

13. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí postupovala v souladu se zákonem, což znamená, že neporušila žádné z žalobcem označených ustanovení správního řádu. Jediným významným skutkovým zjištěním, jež správní orgán I. stupně opravňovalo k vydání usnesení o zastavení řízení o předmětné žádosti, bylo zjištění, že žalobce ani na základě předchozí výzvy neodstranil vady žádosti spočívající v absenci jejích obligatorních náležitostí. Toto zjištění má dostatečnou oporu ve spise a není o něm žádných pochyb; jeho pravdivost žalobce ničím nezpochybil. Tato rozhodná okolnost byla správním orgánem spolehlivě zjištěna a správní orgány obou stupňů k ní při vydání rozhodnutí přihlížely. Provádění jakýchkoliv dalších důkazů za účelem řádného zjištění skutkového stavu věci nebylo v daném případě zapotřebí. Žalobce ostatně v žalobě ani neoznačil žádné konkrétní důkazní prostředky, které správní orgán opomněl provést, a z žaloby tedy není zřejmé, v jakém směru a s pomocí jakých důkazů by měl být skutkový stav, jehož nedostatečné zjištění namítá, dále doplňován. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou řádně odůvodněna, obsahují všechny zákonem stanovené náležitosti a nevykazují žádné, tím méně „nezhojitelné“ vady. Pouze na okraj soud dodává, že žalovaná neměla žádný důvod uvádět v rozhodnutí, jakými úvahami byla vedena při výkladu ustanovení zákona o azylu, neboť tento zákon v daném případě vůbec neaplikovala.
15. O tom, že žalobce požádal správní orgán I. stupně o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti (předložení stanovených náležitostí), není mezi stranami sporu. Učinil tak podáním ze dne 8. 2. 2013, v němž požádal o „prodloužení termínu na podání chybějících dokladu na dobu 15 dnů.“ Tato žádost byla správnímu orgánu I. stupně doručena dne 11. 2. 2013.
16. Z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně následně až vyrozuměním č. j. OAM-1426-6/DP-2013 ze dne 22. 7. 2013 vyrozuměl žalobce o neprodloužení lhůty k odstranění vad žádosti (toto vyrozumění bylo žalobci doručeno 12. 8. 2013). Není pravdou, že správní orgán I. stupně vyrozumění ze dne 22. 7. 2013 neodůvodnil. Uvedl v něm, že žalobce do dne 22. 7. 2013 nedoložil všechny požadované náležitosti předmětné žádosti, a v návaznosti na to konstatoval, že *„žádosti (o prodloužení lhůty) nevyhovuje, jelikož neshledává další prodloužení lhůty k doložení požadovaných náležitostí vzhledem k okolnostem za potřebné“*. Tomuto závěru správního orgánu o nepotřebnosti dalšího prodloužení stanovené lhůty k odstranění vad žádosti po uplynutí více než 5 měsíců ode dne, kdy se žalobce domáhal prodloužení dané lhůty o 15 dnů, soud plně přisvědčuje. Nelze než konstatovat, že žalobce měl během této doby více než dost času k tomu, aby chybějící náležitosti jeho žádosti správnímu orgánu předložil.
17. Žalobci tedy byla ze strany správního orgánu I. stupně lhůta k odstranění vad předmětné žádosti fakticky prodloužena nikoliv o jím žádaných 15 dnů, ale o 227 dnů, což je doba, která uplynula od konce 30denní lhůty stanovené výzvou č. j. OAM-1426-3/DP-2013 ze dne 10. 1. 2013 do doby vydání vyrozumění ze dne 24. 9. 2013 o pokračování v řízení. Po celou tuto dobu měl žalobce možnost chybějící náležitosti předmětné žádosti doplnit. Protože tak neučinil, správní orgán I. stupně zcela v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o předmětné žádosti usnesením zastavil. Zastavení řízení bylo v daném případě výhradně důsledkem liknavosti, resp. nečinnosti žalobce spočívající v neodstranění vad předmětné žádosti. Se zřetelem k výše uvedenému nelze přisvědčit

námítce, že správní orgán I. stupně znemožnil žalobci doplnit předmětnou žádost, protože nevyhověl jeho žádosti o prodloužení lhůty k jejímu doplnění.

18. Vzhledem k délce lhůty, která byla žalobci ze strany správního orgánu I. stupně fakticky poskytnuta k doplnění náležitostí předmětné žádosti, a též s přihlédnutím k obsáhlému poučení o chybějících náležitostech žádosti (žalobce byl ve výzvě k odstranění vad žádosti ze dne 10. 1. 2013 detailně a konkrétně poučen o tom, jaké dokumenty je nutno k žádosti ve stanovené lhůtě doložit, a též o následcích spojených s nesplněním této povinnosti), musí soud odmítnout jako neopodstatněné žalobcovo tvrzení o údajné nepřiměřenosti postupu správního orgánu I. stupně. Žalobce si musel být na základě výzvy správního orgánu k odstranění vad žádosti dobře vědom toho, že v případě neodstranění vad předmětné žádosti (nepředložení chybějících náležitostí) bude řízení o jeho žádosti zastaveno. Holý fakt, že veškeré chybějící náležitosti předmětné žádosti nebyl schopen doložit ani během více než půl roku, kdy bylo správní řízení přerušeno, zkrátka nemůže jít k tíži správního orgánu, ale výlučně k tíži žalobce.
19. Při zastavení řízení z důvodu uvedeného v § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, tj. pro neodstranění podstatných vad žádosti, správnímu orgánu nepřísluší, aby se danou žádostí meritorně zabýval. Pro rozhodnutí správního orgánu jsou v takovém případě irelevantní skutková zjištění o tom, že se cizinec nedopustil žádného prohřešku proti právnímu řádu České republiky a že zde žije spořádaným životem.
20. Neobstojí ani námitka, že správní orgán I. stupně měl zhodnotit, zda je ve veřejném zájmu, aby svým rozhodnutím znemožnil žalobci doplnění předmětné žádosti, a tím také další pobyt žalobce na území České republiky. Předně je nutno uvést, že správnímu orgánu rozhodně nelze důvodně vytýkat, že by žalobci svým postupem znemožnil doplnění předmětné žádosti. Shora popsany průběh řízení jednoznačně prokazuje, že správní orgán I. stupně poskytl žalobci dostatek prostoru k doplnění chybějících náležitostí žádosti (viz výše). Protože žalobce vady žádosti neodstranil, správní orgán I. stupně nemohl postupovat jinak, než že řízení o předmětné žádosti v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu usnesením zastavil. Posuzování souladu tohoto postupu, který správnímu orgánu ukládá zákon a k němuž byl správní orgán povinen, s veřejným zájmem, nebylo vůbec na místě.
21. Nedůvodná je též námitka žalobce, že se žalovaná v napadeném rozhodnutí alibisticky vypořádala s jeho odvolací námitkou, že byl pracovníky správního orgánu I. stupně ujišťován, že předmětná žádost obsahuje všechny náležitosti. Žalovaná ve vztahu k této odvolací námitce v napadeném rozhodnutí uvedla, že „ze spisového materiálu nikterak nevyplývá účastníkem řízení tvrzená skutečnost, že se na postup řízení dotazoval.“ Uvedené zdůvodnění žalované je sice stručné, ale plně dostačující, a to tím spíše za situace, kdy sám žalobce připouští, že nedisponuje žádným důkazem, jenž by prokazoval jeho tvrzení, že byl pracovníky správního orgánu I. stupně ujišťován o tom, že předmětná žádost je v pořádku. Obecné tvrzení, že komunikace cizinců s pracovníky správního orgánu I. stupně probíhá osobně na pracovišti správního orgánu, v daném případě nemůže obstát, protože řízení o žalobcově žádosti bylo nesporně vedeno písemnou formou. Žalobce byl správním orgánem I. stupně písemně vyzván k doplnění chybějících náležitostí jeho žádosti a za tímto účelem bylo řízení usnesením (vydaným rovněž v písemné podobě) přerušeno. Soud proto považuje žalobcovo tvrzení, že ho pracovníci správního orgánu I. stupně (ústně) ujišťovali o tom, že předmětná žádost obsahuje veškeré podstatné náležitosti, za

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

krajně nevěrohodné. K takovému počínání pracovníků správního orgánu I. stupně nebyl žádný důvod za situace, kdy byl žalobce písemnou výzvou ze dne 10. 1. 2013 vyzván k odstranění vad předmětné žádosti a detailně poučen o tom, které náležitosti žádosti má ve stanovené lhůtě předložit. Informaci o těchto úkonech a konkrétním stavu řízení o žalobcově žádosti mohl každý pracovník správního orgánu I. stupně snadno získat nahlédnutím do informačního systému, ve kterém jsou jednotlivé úkony řízení zaznamenány.

22. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání.
23. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalované žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 28. března 2018

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu